

Tudi »kikirikiji« so zdržali

Letos so že trinajstič po vrsti slovenska mladina, pionirji, pripadniki TO in JLA ter preživeli borci NOV, med njimi tudi narodna heroica Albinca Hočevar-Mali, prehodili 203 kilometre dolgo pot, kjer so pred 40 leti korakali slovenski odposlanci II. zasedanja AVNOJ v Jajcu.

**Mladinska delovna
brigada »Stane Kosec«
v Ogulinu**

Posadili 51.560 sadik

Tudi v letošnjem letu so mladi iz vseh krajev in republik ter pokrajin širom naše domovine vihteli krampe in lopate ter prelivali znoj ob izgradnji domovine.

Med drugimi ljubljanskimi brigadami se je z zvezne mladinske delovne akcije »OGULIN 83« vrnila tudi mladinska delovna brigada »STANE KOSEC«, ki je na tej akciji zastopala občino Ljubljana-Siška. Akcije se je udeležilo 44 mladih Šiškarjev, med njimi

je bilo 36 fantov, 8 deklet, 10 članov Zveze komunistov in 3 člani Zveze pionirjev, povprečna starost brigadirjev pa je bila 20 let.

V vročih junijskih ter juljskih dneh, med katerimi sta bila le dva deževna dneva, so mladi posadili kar 51.560 sadik. Poleg Ljubljancanov so na akciji sodelovale tudi brigade iz Titovega Drvarja, Svetega Nikole, Lazarevca in Knina.

Brigada v celoti, prav tako pa tudi posamezniki, so dosegli vidne rezultate. Brigada je prejela trak akcije, povelje o interesnih dejavnostih, prav tako, pa je bila petkrat proglašena za udarno brigado. Med brigadirji, jih je bilo 18 proglašanih za udarnike, 14 pa jih je prejelo pohvale.

Komandant brigade je bil Gerzič Mustafa, predsednik zbora brigadirjev, je bila Kunej Mojca, traser brigade pa Ljuboja Stojan, predsednik komisije za interesne dejavnosti je bil Jurič Mio, sekretar aktiva zveze komunistov pa je bil Erkič Miljenko.

Ne le to, da so mladi na tej akciji skovali niz prijateljstev, širili bratstvo in enotnost ter pomagali pri izgradnji, za svoje neumorno delo in dosežke pri tem so bili tudi predlagani za republiško priznanje ZSMH — plaketo Vladimir Nator ter se tako pridružili brigadi »Milan Mravlje«, k je sodelovala na MDA »NOVA GRADIŠKA 80«, ki je to priznanje hrvaške mladine že prejela.

Tekst in foto:
Janez Zadnikar

Jezero-Jajce, Sanica, Lušci, Palanka, Donji Dubovik, Blatna na Uni, Bužim, Vrnograč, Topuska, Karlovac, Metlika, Suhor, Črmošnjice in končni cilj — Dolenjske Toplice. Med štirinajstdnevni pohod so brigadirji še enkrat vtisnili pečat v zgodovino jugoslovanskih narodov.

Revolucija, mir, svoboda — tri besede — vtisane v srca nad sto pohodnikov — brigadirjev letošnje MPB AVNOJ 83. Tokratni pohod je bil še bolj veličasten, saj mineva 40 let, odkar se je v zgodovinskem Jajcu rojevala naša skupnost, skupnost jugoslovanskih narodov in narodnosti — Titova Jugoslavija. Letošnji pohod se je v masirčnem razlikoval od predhodnih. Denimo, med samim pohodom ni bilo običajnih predavanj o življenju v naravi, kajti to so opravili brigadirji v času počitka v taboru, pač pa je pohod izzvenel v spoznavanju krajev, ljudi in njihovih navad. Hudo smo se zmotili v pričakovanjih, da bomo med potjo videvali tipične bosanske vasi. Tu in tam osamljena pastirska koliba, drugače pa štirinadstropne vile, nemalokatera v pravem gorenjskem stilu, garaže, avtomobili tudi s kranjsko, celjsko in mariborsko registracijo. Presenečenja na slehernem koraku. Samozaschita tamkajšnjih ljudi je vredna posnemanja. Ko je brigadna izvidnica želela dobiti informacije o kraju in pravi smeri pohoda, so domačini nemalokrat ostali molčeči vse dotlej, dokler ni prispela glavna brigada, in šele tedaj so spregovorili. Ni bilo domačina, ki ne bi poznal zgodovine svojega kraja, zlasti iz časov NOV.

Kljub žuljem, ki so si jih nabrali pohodniki v prvih dneh pohoda, pravega počitka v taboru ni bilo: številna so bila predavanja, športne in kulturne prireditve ter srečanja z domačini. Vsak drugi ali tretji dan je izšel »brigadni bilten« in vsakodnevne polurne radijske oddaje radia AVNOJ, z njimi pa tudi priložnostne prireditve, brez katerih v brigadi ne gre.

Nadja Muzenič

Omenil sem že, da so med pohodniki bili tudi nekdanji udeleženci narodnoosvobodilnega boja. Med njimi 62-letni Lojze Plešec-Slavc z Vodnikove 44. Resda se pohodov ni udeleževal, ker je bilo to zanj prenaporno, toda bil je nepogrešljiv pri tiskanju bilte-

Lojze Plešec-Slavc

na, kajti vrtenje ročice ciklostila mu ni delalo pregla-
vic, kot tudi ne lupljenje krompirja. Katrca za vse, ni kaj!

Med pionirji ali »kikirikiji«, kot smo jih najraje klicali, je bila tudi 13-letna Nadja Muzenič s Celovške 125. Takole je strnila svoje vtise: »Vedela sem, da bo pohod naporen, toda nisem šla sama. V osnovni šoli Riharda Jakopiča so nam pripovedovali o pohodu po poteh slovenskih delegatov na zasedanje AVNOJ v Jajcu. Najtežje je bilo zjutraj. Pospravljanje šotora, spočetka pa tudi hrana, ker je nisem bila vajena. Nepozabna so srečanja ob tabornem ognju, nova spoznanstva, ugotovila pa sem tudi, da sam pohod le ni bil tako težak, kot so mi ga »pričarali« na samem pričetku. Če bo le mogoče, bom prihodnje leto spet pridno korakala vstric z brigadirji!«

Letošnji 13. pohod AVNOJ 83 je bil tudi rekorden. Za ilustracijo naj navedem, da smo pot v dolžini 203 kilometrov prehodili v rekordnih 45 urah in 9 minutah, če pa odštejemo počitek med samimi marši, dobimo številko 31 ur in 24 minut.

Lahko rečemo, da je pokroviteljica pohoda RK ZSMS zadovoljivo opravila nalogo. Kljub manjšim spodrsilajem so brigadirji na zaključnih slovesnostih v Dolenjskih Toplicah in Ljubljani sklenili letošnji pohod s trikratnim brigadirskim »zdravo« in na svidenje prihodnje leto na pohodu MPB AVNOJ 84, po poteh slovenskih odposlancev na zasedanje v Jajcu.

Volja do življenja, žulji....
Danes je tako žalosten dan!
Življenje gre dalje, spomini ostajajo.
Še bodo pohodi,
še bodo lepi dnevi...

Tekst in foto: Jože Čurin